

Pověsti z české historie

Oldřich a Břetislav

Kníže Oldřich rád řešil věci po svém. Když mu jeho urozená manželka nedala syna, namluvil si prostou selku Boženu.

Oldřichovi a Boženě se narodil syn Břetislav, takže byl zachráněn rod Přemyslovců. Ten by jinak vymřel po meči.

Po čase se německému císaři znelíbilo Oldřichovo sebevědomé chování. Tak udělal na Pražském hradě trochu zmatek.

Když se po všech těch peripetiích utrápený, vykastrovaný a slepý Jaromír dostal zase k moci, rychle ji předal svému synovi Břetislavovi.

I když se Jaromír vzdal vlády, jeho žalostný osud ho dostihl. Byl potupně zavražděn, zrovna když vykonával velkou potřebu.

Břetislav byl velmi odvážný a bojovný. Protože jeho matka byla selka, potřeboval si napravit svůj původ. Unesl tedy z kláštera urozenou Jitku.

K získání větší nezávislosti na německém císaři potřeboval kníže zřídit v Praze arcibiskupství. A tak v roce 1039 vykradl arcibiskupství v Hvězdně.

Břetislav při té příležitosti Polsko pěkně vyplenil, ale nad svatým hrobem slíbil, že on a všichni Češi už budou hodní. Vyhlásil tam vlastně první české zákony.

Sliby nepomohly. Arcibiskupství nezískal a císař mu vyhlásil válku. První bitvu český kníže vyhrál, protože císařské překvapil zpoza padlých stromů.

Druhou bitvu prohrál, zradili ho jeho nejbližší rytíři. Musel se pak roku 1041 bos a na kolenou v rouše kajícíka císaři Jindřichu III. omluvit.

I když se o knížeti mluvilo jako o českém Achillovi, dal raději na Pražském hradě vybudovat mohutné opevnění a císaře už nepokoušel.

Břetislavovi přálo štěstí, měl celkem pět synů. Věděl ovšem, že až umře, budou se vzájemně hádat o vládu. Proto určil takzvaný stařešinský řád. Břetislav zemřel v roce 1055.

Nejstarší z Břetislavových synů byl 24letý Spytihněv. Moc ho oslnila natolik, že se rozhodl pomstít každému, kdo by ho snad urazil, popřípadě kdo by ho mohl urazit.

Vyhnal důstojnou abatyši jen proto, že kdysi při přestavbě hradeb nechal zbourat její pec. A ona ho za to před všemi zesměšnila.

Vyhnal svou matku Jitku, asi že nadržovala mladším sourozencům. Odejít museli slovanští mniši za Sázavského kláštera. Bratr Vratislav musel utéct.

Ostatním bratrům přidělil potupné funkce. Například Ota měl dozor nad hradní kuchyní. Všimněme si pokroku – potupil je, ale nezabil, jak by jistě učinili jeho předkové.

A ještě ho pochválíme. Na Pražském hradě dal stavět baziliku svatého Víta. Rotunda už byla věřícím malá. Po Spytihněvově smrti nastoupil na trůn další nejstarší Přemyslovec.